STICUSA KNIPSELKRANT 78

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Woensdag 8 mei 1985

Antillen naar forum in Washington over:

NATUURLIJKE EN CULTURELE BRONNEN IN CARIBISCH GEBIED

WILLEMSTAD - Van 15 t/m 17 mei a.s. organiseren de "Partners for Livable ...ces" in samenwerking met de "U.S. Information Agency", de "Kress Foundation" en de "Inter-American Foundation" te Washington D.C. een forum met als thema: "Conservation of Natural and Cultural Resources of the Caribbean: Opportunities for Public/Private Partnerships".

Tijdens dit forum zal worden nagegaan hoe openbare, vrijwillige organisaties, corporaties, stichtingen en overheidsinstellingen uit de Verenigde Staten en het Caraibisch gebied creatieve samenwerkingen kunnen vormen en ondersteunen.

Aan de hand van een twaalftal studiegevallen, waardoor het door St. Lucia voorgestelde interpretatie centrum voor de 'Maria Island Nature Reserve", de restauratie van de "citadelle" in Haiti alsook de pogingen van Carimos, professionele opleidingen in de conservatie te stimuleren, zal een verscheidenheid van mogelijke 'partnerships" worden nagegaan.

Meer dan twintig gedelegeerden uit het Caribisch gebied zijn uitgenodigd aan dit forum deel te nemen. Van de Nederlandse Antillen zijn de volgende personen uitgenodigd: de heer G. Sleeswijk, Gezaghebber van het Eilandgebied St. Eustatius, de heer Drs. E.N. Ayubi, Hoofd van het Archeologisch/Antropologisch Instituut Nederlandse Antillen (AAINA), de heer Dr. W. Bakhuis, Directeur van het CARMABI/STINAPA, Mevr. L. Brice van de "St. Eustatius Foundation" en de heer J.B. Haviser M.Sc. van het AAINA.

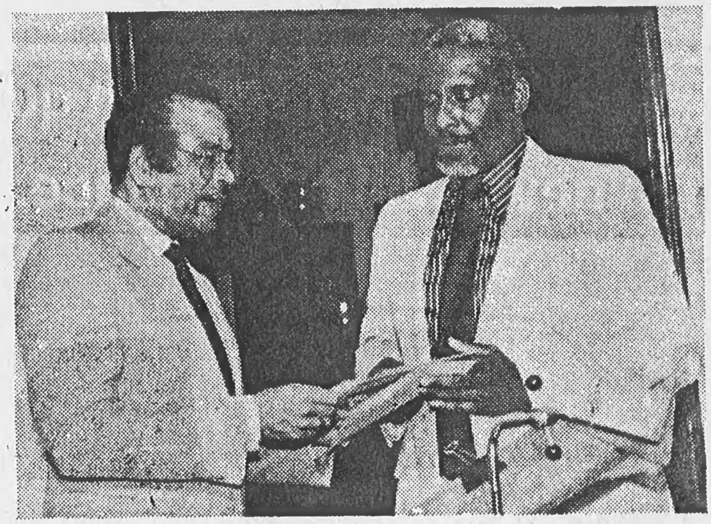
Deelname van de Antilliaanse delegatie aan het forum in Washington D.C. is mogelijk dank zij een bijdrage van de "U.S. Information Agency", waarbij tevens de reis- en verblijfkosten van de deelnemers geheel voor rekening komen van de organisatoren.

AMIGOE DINSDAG 7 MEI 1985

Sociale- en culturele zegels op de markt

WILLEMSTAD— In het kader van het Jaar van de jeugd is door de Posterijen van de NA een serie postzegels op de markt gebracht. Een gedeelte van de opbrengst is bestemd voor projecten die dit jaar voor de jeugd uitgestippeld zijn. De ontwerper van de sociale- en culturele zegels is de Arubaan Evelino Fingal.

Amigoe MAANDAG 6 MEI 1985



WILLEMSTAD — Ten huize van gezaghebber Ronald Casseres, werd het afgelopen weekeinde de lokale beeldende kunstenaar Jose Maria Capricorne de Cola Debrot- prijs overhandigd. Deze in 1968 door het eilandgebied ingestelde prijs heeft ten doel de culturele expressie te bevorderen.

De Beurs Donderdag 9 mei 1985

IN CPA

Dans en muziek met L. Schnog en Landheer

WILLEMSTAD - Woensdag 15 mei a.s. zullen leerlingen van Ecole de Danse o.l.v. Lucia Schnog en Muziekinstituut Landheer een gezamenlijke uitvoering geven in Centro Pro Arte om 8.30.

Speciale medewerking wordt verleend door het Antilliaans Begeleidings orkest o.l.v. Frank Fransisca.

Voor de pauze wordt U "rond de wereld gevoerd", waarbij van de verschillende landen de specifieke dansen uitgevoerd zullen worden. Ook de Tumba van Curaçao, die geen jaar ontbreekt op het programma van Muziekinstituut Landheer zal ook ditmaal uitgevoerd worden op veelvuldig verzoek van de leerlingen zelf. Maar dan ditmaal met kinderkoor o.l.v. Piti Mollema, slagwerkgroep, blokfluiters, dansers en orkest.

Na de pauze een dwarsfluit groep met o.a. muziek van Colin Evans 2 balletten o.a. Seven in One uitgevoerd door het Antillian Dance Theatre en tot slot de bruiloftsmars met muziek van Mendelssohn door ballet en orkest.

Een gezellige avond voor jong en oud; er zijn nog kaarten te verkrijgen bij Toko Zuikertuintje en Mensing Caminada.

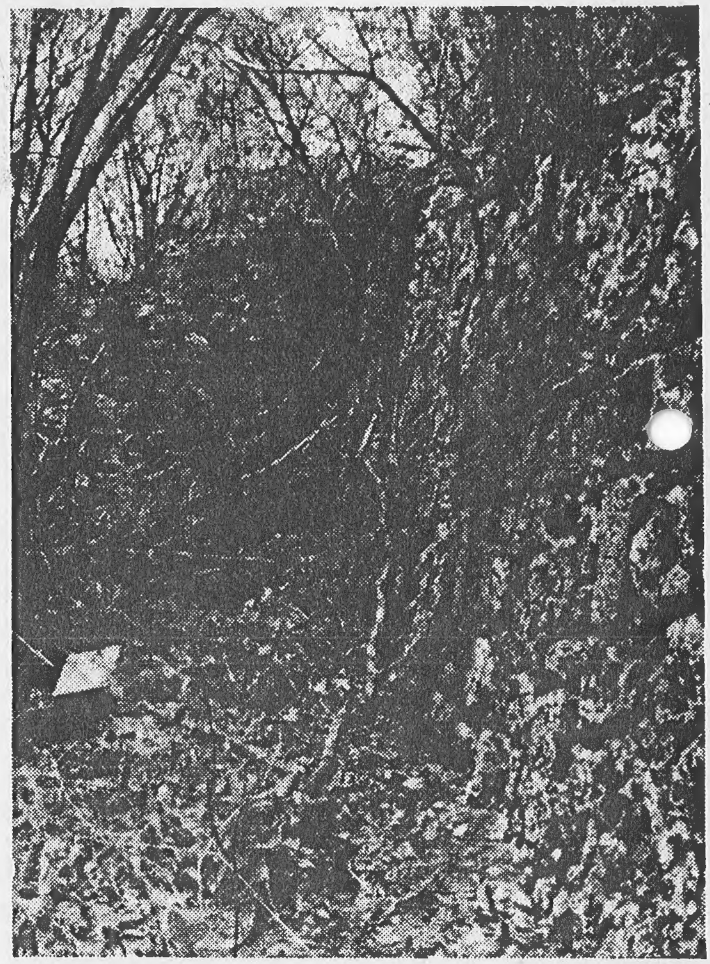
Opgezet door aantal instanties op St Maarten

Commissie gaat restauratie Fort Amsterdam behartigen

PHILIPSBURG — Op St. Maarten werd vorige week opgericht de Commissie ter Bescherming van Fort Amsterdam. De hierbij aangesloten stichtingen en verenigingen zijn de Stinapa, de Womens Steering Committee, de Historische en Culturele Stichting St. Maarten, de St. Maarten Council on the Arts, de Stichting ter Bewustwording van de Maatschappij, Monumentenzorg en de Community Councils.

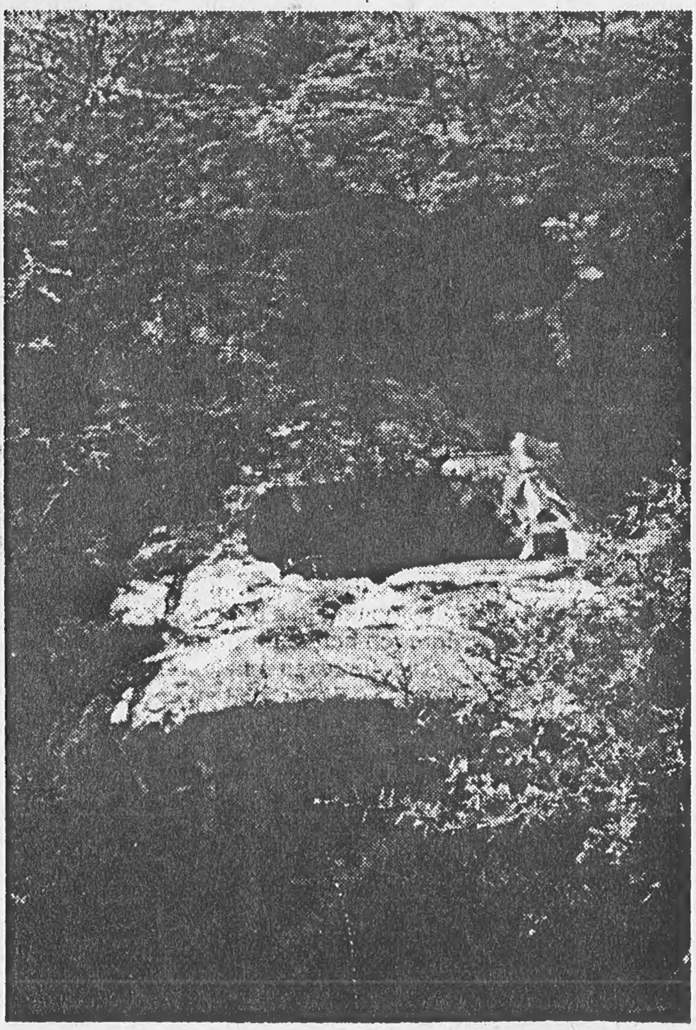
De doelstelling van deze commissie is om als eerste stap wetenschappelijk archeologisch onderzoek te verrichten op het gebied van bewaren en restaureren van Fort Amsterdam. Is dit wetenschappelijk onderzoek gehouden, dan is de volgende stap van de commissie om de beste oplossing te vinden voor de toekomst van Fort Amsterdam, "in het belang van St. Maarten, haar bevolking, haar cultuur en economie". Woordvoerder Frans van der Hoeven verklaarde dat de commissie is opgericht naar aanleiding van een onderzoek en een aanbevelings- rapport van Professor Dr. Norman Barka van de William en Mary Universiteit te Virginia.

Fort Amsterdam ligt op het [illegible] en Little Bay van elkaar scheidt. Zo op het eerste oog is nauwelijks waarneembaar dat zich hier een historisch overblijfsel van vele eeuwen oud bevindt. De toerist die, ondanks het doornige struikgewas, de weg naar boven loopt, wordt voor zijn moeite beloond; hij ziet een stukje muur met drie kanonnen die zeewaarts wijzen. Eén kanon ligt op de grond en verder is daar natuurlijk het prachtige uitzicht over baai en Philipsburg. Volgens Professor Barka zijn er echter veel meer overblijfselen, die echter zo overwoekerd zijn door het vrijwel ondoordringbare struikgewas dat niemand het zo kan zien. Echter, als men goed kijkt, ziet men in de grond stukken muur. Uit onderzoek is gebleken dat het Fort het gehele schiereiland besloeg.



Een deel van de overgebleven muren.

Een van de overgebleven cisterns.



Het historisch belang van Fort Amsterdam is groot. Het is het geschonden, maar duidelijk bewijs van de gehele bevolkingshistorie van St. Maarten, vanaf 1631 tot op heden. De overblijfselen kunnen veel ophelderen over de geschiedenis in de 17e, 18e en 19e eeuw en informatie geven over bepaalde kenmerken uit die tijd en over de bewoners van het eiland. Dit zou een helder beeld kunnen geven van het verleden van St. Maarten. Niet in de laatste plaats is belangrijk het feit dat Fort Amsterdam het enige redelijk bewaard gebleven historisch monument, in deze vorm althans, is van St. Maarten. Professor Barka en de Commissie verwachten dat door onderzoek veel informatie gewonnen kan worden over de Nederlandse en Spaanse bezetting. Bovendien kan Fort Amsterdam, mits verzorgd en liefst gerestaureerd, een toeristische trekpleister vormen voor de vele toeristen die elk jaar naar zon, zee en strand trekken.

De reden voor de oprichting van de Commissie en voor de wens tot snelle actie, ligt in het feit dat het schiereiland (overigens al jaren geleden) door St. Maarten verkocht is. Er bestaan nu plannen door de eigenaar om op deze plaats een groot hotel neer te zetten. Dat zou het einde betekenen van Fort Amsterdam en het enige relatief waardevolle historische overblijfsel zou voorgoed vernietigd worden.

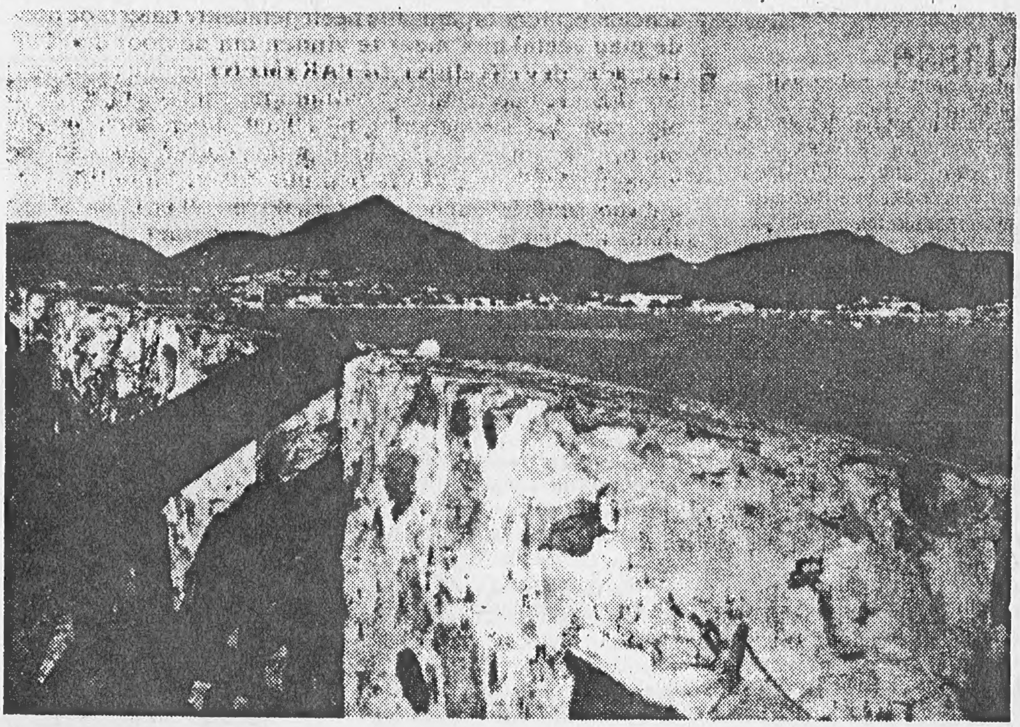
Een eerste stap van de Commissie ter Bescherming van Fort Amsterdam is het snoeien van het struikgewas dat de overblijfselen overwoekert, zodat een grondig wetenschappelijk onderzoek verricht kan worden. Naar aanleiding van dat rapport zal overlegd worden wat het beste gedaan kan worden. Er staan twee mogelijkheden open. Ten eerste wellicht het terugkopen

Vervolg p. 3

Het best bewaarde gedeelte van het fort.

door het eiland van het schiereiland. Ten tweede, aldus Francois van der Hoeven, zou met de eigenaars overlegd kunnen worden en kan er misschien overeenstemming bereikt worden over een combinatie van behouden van het fort en het eventueel te bouwen hotel.

Is de situatie zo, dat men daadwerkelijk aan de slag kan gaan om het fort te behouden, dan wordt in eerste instantie gedacht aan opknappen van wat er nu ligt. Restauratie lijkt nog heel ver weg, maar is wel een plan dat de Commissie zich voorneemt uit te voeren indien mogelijk. Zo ver is het echter nog niet. In de eerste plaats wordt getracht de mensen bewust te maken van het feit dat zich op St. Maarten een historisch waardevol monument bevindt. Een monument dat veel kan ophelderen over het rijke en roerige verleden van St. Maarten en dat helaas al lang verwaarloosd werd.



BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

9-5-1985

De Beurs

Donderdag 9 mei 1985

16DE ACURIL-CONGRES PTO. RICO

ORANJESTAD - Van 12 tot 17 mei aanstaande zal in Puerto Rico het 16de jaarlijkse congres van de Acuril (organisatie van bibliothecarissen) plaatsvinden.

Zoals bekend werd dit congres in 1983 op Aruba gehouden.

Op het congres van dit jaar zullen specialisten inzake informatieverstrekking en informatiegebruik vergaderen om de behoefte aan informatie te bepalen en strategiën te ontwikkelen om aan de behoeften van de consument te voldoen. Ook zal getracht worden te komen tot formele afspraken tussen de bibliotheken in het Caribisch gebied.

De huidige voorzitter van de Acuril is prof. Marie-Francoise Bernabe uit Martinique, terwijl Alice van Romondt, directrice van de Arubaanse Openbare Bibliotheek, vice-voorzitter is.

De Beurs

Vrijdag 10 mei 1985

PLASA DI ARTE IN PUNDA

WILLEMSTAD -Voor het eerst dit jaar organiseert de Dienst Kultuurzaken een Plasa di Arte (kunstmarkt) welke zal plaatsvinden morgen -zaterdag 11 mei - van 08.00 - 18.00 uur op het plein voor het Postkantoor in Punda.

Hiervoor was zeer veel belangstelling, 48 inschrijvingen, waaronder 4 v.w.b. de kreatieve expressie en 44 stands voor de verkoop van handenarbeidartikelen, lekkere hapjes, drinks etc. Werkstukken vervaardigd uit touw, schelpen, hout, enfin teveel om op te noemen.

Voorts een optreden van Yerba Seku, de goochelaar Anthony Pieters, The New Dancers en Grupo folkloriko Movimento Sosial Kultural, orgelmuziek van Fefe Pieter en Tipiko Las Flores.

De dienst kultuurzaken tracht de kunst te promoveren en voert enkele campagnes in hotels en ook op schepen die de haven aandoen om zodoende toeristen aan te trekken voor de Plasa di Arte. Komt U zaterdag eens een kijkje nemen, U bent van harte welkom.

Uitvoeringen door Les Sylphides

ZESMAAL BALLET IN CENTRO PRO ARTE

WILLEMSTAD - Op zaterdag 18 en zondag 19 mei en op vrijdag, zaterdag en zondag 24, 25 en 26 mei verzorgt de ballet- en dansschool Les Sylphides een zestal balletuitvoeringen in Centro Pro Arte. (matinees op 19, 25 en 26 mei en avondvoorstellingen op 18, 24 en 25 mei). Deze uitvoeringen, waaraan 400 leerlingen van de dansschool, verdeeld over drie groepen, deelnemen, draagt deze keer wel een zeer speciaal karakter omdat twee professionele dansers uit Europa hun medewerking zullen verlenen.



Jarck Benschop en Eva Hegnell in de pas de deux "Life", een choreografie van Jarck Benschop, die zij dens de uitvoeringen in Centro Pro Arte zullen dansen.

Het gaat hier om oud leerling van Balletschool Les Sylphides, Jarck Benschop, een "yu di Korsou", die op 18-jarige leeftijd z'n geboorteland verliet om een carrière als balletdanser elders op de wereld op te bouwen en z'n partner Eva Hegnell, een Zweedse ballerina. Over deze twee professionals leest u elders op deze pagina meer.

Het thema van de uitvoeringen in Centro Pro Arte, die de naam "Dushi Korsou" dragen, is de geschiedenis van Curaçao. Jarck Benschop en Eva Hegnell zullen er twee duetten in dansen. De choreografie van één van deze duetten is van Jarck Benschop zelf. Daarnaast zal Jarck nog een solo voor z'n rekening nemen.

Er zal voornamelijk gedanst worden op muziek van Ethel Provence en Angel Salsbach, terwijl Jarck Benschop en Eva Hegnell ook op muziek van o.a. Bach en Tsjaikovski zullen dansen.

De decors voor deze uitvoering werden ontworpen door Jan Ghering, tekenleraar aan het MIL en de kostuums werden gemaakt door de leerlingen zelf en hun ouders.

Ballet- en dansschool Les Sylphides is met z'n 500 leerlingen de oudste dansschool op Curaçao. Om de twee jaar wordt er een leerlingen-uitvoering georganiseerd. De laatste uitvoering vond 2 1/2 jaar geleden plaats toen de dansschool 25 jaar bestond. De school werd nu bijna 28 jaar geleden opgericht door Cocky van Oost. Toen zij in 1975 naar Nederland vertrok werd de leiding overgenomen door Ans Breusers. Corry van Hemert en Dolly Paiken-Becher zijn de vaste leraressen aan de dansschool, terwijl Cesario Jean Louis ook een aantal lesuren per week voor z'n rekening neemt.

De school, is bijzonder blij met de komst van hun oud leerling Jarck Benschop en Eva Hegnell naar Curaçao en wil zoveel mogelijk profiteren van hun professionele kennis en ervaring. Gelukkig is Jarck hier niet alleen gekomen om te dansen, maar zal hij ook assisteren bij het ontwerpen van nieuwe choreografieën voor de school.

Mevrouw Ans Breusers is erg gelukkig met de bereidheid van Jarck en Eva om een gedeelte van de uitvoering voor hun rekening te nemen en daarmee het publiek op Curaçao in de gelegenheid te stellen te kunnen genieten van ballet van een zeer hoog niveau.

Zoals gezegd, verhaalt de voorstelling de geschiedenis van Curaçao met als hoogtepunt Jarck Benschop, die het symbool vertegenwoordigt van hetgeen een "yu di Korsou" bereiken kan in de wereld.

Het wordt een avond theater die u naar onze mening niet missen mag!

De avondvoorstellingen beginnen om 20.30 uur en de matinées om 16.00 uur. Kaarten à f. 15.- voor de avondvoorstellingen en f. 10.-voor de matinées zijn verkrijgbaar bij Toko Zuikertuintje, de boekhandels Van Dorp-Eddine en Mensing's Kaminada, Balletschool Les Sylphides en aan de kassa van Centro Pro Arte.

EERSTE OPTREDEN JARCK BENSCHOP IN EIGEN LAND

WILLEMSTAD - Al tien jaar lang danst Jarck Benschop in danstheaters over de gehele wereld, maar nog nooit heeft hij het publiek op Curaçao, zijn geboorteland, deelgenoot kunnen maken van zijn professionele kunnen. Deze week zal de hartewens van deze balletdanser "pur sang" in vervulling gaan en zal hij, samen met zijn Zweedse partner, de 23-jarige Eva Hegnell, enkele dansen uitvoeren in Centro Pro Arte, die onderdeel vormen van de uitvoering van Ballet- en dansschool Les Sylphides, de balletschool waar Jarck jarenlang als amateur op Curaçao gedanst heeft.

E.e.a. is tot stand gekomen nadat Jarck Benschop in Zweden, waar hij en zijn partner verbonden zijn aan het Gothen-

Zie verder p. 5

vervolg Jarck Benschop

burgs Ballet, danslerares Corry van Hemert ontmoette die daar op vakantie was. Corry van Hemert is een van de dansleraressen van Les Sylphides en vertelde Jarck van de plannen voor de uitvoering van de dansschool in mei 1985. Uit dit kontakt vloeide voort dat Jarck nu met Eva Hegnell op Curaçao is om eindelijk te kunnen dansen voor zijn landgenoten en zowel de dansschool als Jarck Benschop en Eva Hegnell zijn daar bijzonder gelukkig mee.

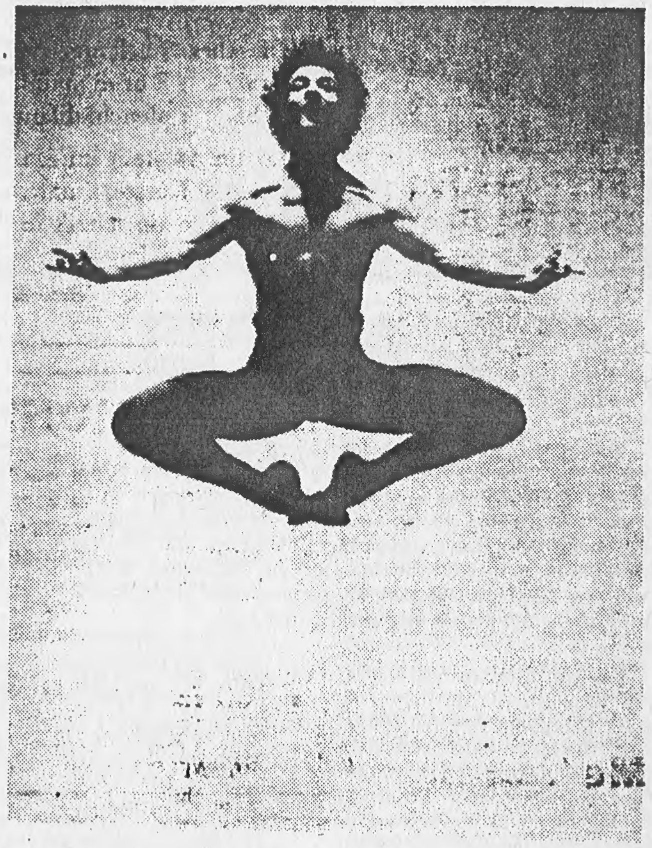
Jarck Benschop verliet op achttienjarige leeftijd zijn geboorteland Curaçao om een dansopleiding te gaan volgen aan de Dansakademie van Rotterdam. Toen hij na drie jaar deze studie had afgerond voelde hij er niet veel voor om in Nederland te blijven en vast te roesten in één van de dansgezelschappen op Nederlandse bodem. Hij trok de wijde wereld in en danste achtereenvolgens bij gezelschappen in Duitsland, Israel, Amerika, wederom Duitsland, Finland om uiteindelijk te belanden in Zweden, waar hij op het moment verbonden is aan het Gothenburgs Ballet. Bij dit ballet ontmoette hij ook z'n huidige partner Eva Hegnell.

Eva danst sinds 1980 bij het Gothenburgs Ballet en genoot haar opleiding aan de Royal Ballet School in Londen.

Jarck heeft enorm veel geleerd en ervaren tijdens zijn tienjaarlange zwerftocht over de wereld. Ook heeft hij mogen dansen met en onder leiding van coryfeeën in de internationale balletwereld, zoals Marcha Haydee, directrice van het Stuttgart Ballet, waar Jarck enige jaren danste en de beroemde Russische ballerina Maja Plitsetskaya. Samen met haar en Eva Hegnell danste hij het afgelopen seizoen in het stuk The Seagull van Tsjechov en oogstte daarmee zeer lovende kritieken in de Zweedse pers.

Bij het Gothenburgs Ballet danst hij regelmatig duetten met Eva Hegnell. Jarck en Eva zijn erg goed op elkaar "ingedanst. "Zo'n samenspel kun je alleen bereiken als je hele goeie vriendjes bent met elkaar; je moet elkaar goed kunnen aanvoelen en het een en ander van elkaar kunnen hebben. Dat lukt bij mij en Eva heel goed", zegt Jarck.

Het is enorm hard werken geblazen bij het Gothenburgs Ballet voor Jarck en Eva. Het ballet heeft een eigen theater in Gothenburg en gaat ook regelmatig op tournee door Zweden, maar ook naar Noorwegen en Duitsland, waar het erg populair is. Ze dansen zo'n acht uur per dag als er geen uitvoeringen zijn. Tijdens de dagen dat ze moeten optreden, drie tot viermaal per week, zijn ze zo'n tien uur per dag in touw. Een theaterseizoen duurt van augustus t/m mei, zonder Kerstverlof. De tussenliggende periode van 6 à 7 weken is beslist niet alleen maar vakantie, want die tijd moet benut worden om lessen te nemen buiten het Gothenburgs ballet.



Jarck Benschop: één stuk dynamiek in aktie.

Op dit moment genieten Jarck en Eva met volle teugen van hun vakantie op ons zonnige eiland in de Caribische Zee, dat wel een schril kontrast vormt met Gothenburg, waar het op het tijdstip van hun vertrek nog om het vriespunt was.

Jarck is hier echter niet alleen om vakantie te vieren en te dansen, maar zal ook balletschool Les Sylphides assisteren bij het ontwerpen van enkele choreografieën.

Een andere hartewens van Jarck is, naast het optreden voor zijn landgenoten, ooit z'n eigen balletschool te kunnen openen op Curaçao. "Want dansen kun je nu eenmaal niet je hele leven als beroep blijven doen", zo zegt hij. We wensen Jarck bij dit streven en z'n verdere danscarrière heel veel sukses toe. Deze wensen gelden natuurlijk ook voor z'n partner Eva Hegnell.

AMIGOE VRIJDAG 10 MEI 1985

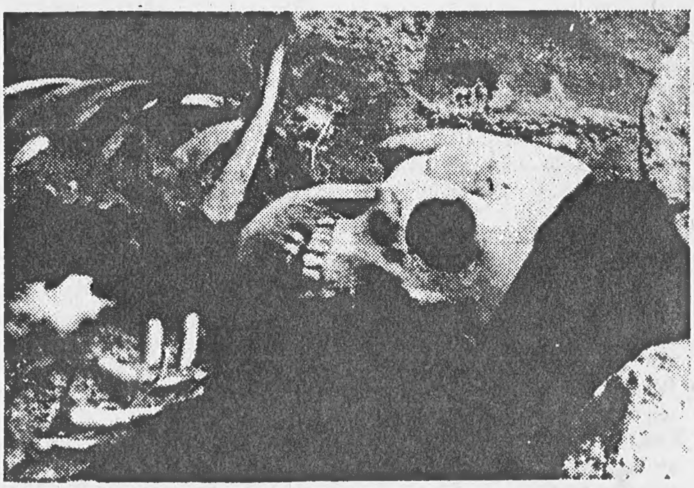
Met verrassende vondst Indiaans skelet

Archeologisch veldonderzoek op St Eustatius afgesloten

ST. EUSTATIUS — Al eerder werd onder de titel "Archeologische opgravingen" uitgebreid bericht over het archeologische onderzoek op St. Eustatius dat door de Universiteit van Leiden en het AAINA wordt uitgevoerd. Het veldonderzoek voor dit jaar is afgerond. Drs. A. Versteeg, leider van het onderzoek, had een gesprek met de Amigoe op St. Eustatius over de resultaten van het onderzoek, waarvan zich in de eindfase nog drie spectaculaire ontwikkelingen hebben voorgedaan.

De heer Versteeg: "De eerste verrassing bestond uit de vondst van een zeer goed bewaard gebleven skelet te Golden Rock waar de eerder gemelde opgravingen plaatsvonden. Het betreft een jonge volwassene, vijftienhonderd jaar geleden begraven aan de rand van het terrein waar de Indianen hun afval gooiden. Het is begraven op de typisch indiaanse wijze van bijzetting: met gebogen knieën en het hoofd gebogen, ook enigszins naar de knieën toe, op de zij liggend (zie foto)".

zie verder p. 6



Het gebit verkeert in uitstekende staat.

Vervolg Archeologisch onderzoek St. Eustatius

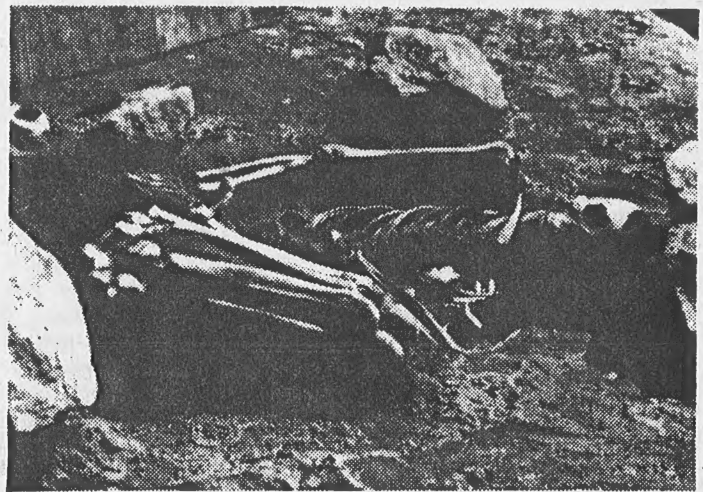
Het team onderzoekers is enorm enthousiast over de voortreffelijke staat waarin het botmateriaal verkeert: "Het levert niet alleen een mooi museumstuk op, maar maakt het ook mogelijk om alle informatie over gezondheids- toestand, doods- oorzaak en groei- afwijkingen te weten te komen".

Versteeg: "Het leuke is dat we hier een heel directe informatie krijgen van een vroegere bewoner van Statia zelf en niet indirect via bestudering van zijn afvalhoop en levens- omgeving. De tanden bijvoorbeeld (zie foto) zijn in uitstekende staat, in tegenstelling tot de skeletten uit Suriname die ik daar heb opgegraven en die uit dezelfde tijd dateren. Hun gebitten waren tot aan het tandvlees afgesleten. Dit hangt ongetwijfeld samen met het verschil in het voedselpakket".

Aan de andere kant van de afvalhoop hebben de onderzoekers een groot terrein machinaal laten openschuiven, de toplaag vijftien centimeter verwijderd, om te onderzoeken of men paalsporen van woningen zou kunnen aantreffen. In de bruine bovengrond namelijk zijn geringe verkleuringen nauwelijks vast te stellen; in de geelbruine onderlaag lukt dat wel. Versteeg: "In deze onderlaag hebben we een groot aantal verkleuringen vastgesteld die inderdaad paalgaten bleken te zijn. Daaruit hebben we voorlopig een huis kunnen reconstrueren, bestaande uit een cirkel van acht palen en een bijzonder fors uitgevoerde middenpaal die het dak steunde met een lichte tweede structuur daar aan vast. Het is de eerste keer dat in de Antillen een Indiaanse woning uit deze periode is gevonden. Als een verrassing kwam de bijzondere soliditeit van de hele konstruktie: de acht palen van de omtrek waren uitgegraven tot een diepte van honderddertig tot honderdzestig centimeter in de grond; uit houtskool- sporen van de palen zelf blijkt dat ze minstens vijfentwintig centimeter in doorsnede waren. Deze hele struktuur was beslist hurricane bestendig en bestemd voor een langere periode van gebruik".

In de bijzonder stenige bodem moet het ingraafwerk van deze palen een geweldig karwei zijn geweest. Men had aan het opgraafwerk met modern gereedschap de grootste moeite in deze bodem. "De indianen die hiervoor puntige geharde stokken gebruikten zullen hier ook een enorm werk aan gehad hebben. Dit is niet door één of twee mensen gedaan. Zo'n karwei wijst op een organisatie graad die zeker niet "primitief" te noemen is. Het houtskool stelt ons ook in staat om de houtsoort van de palen te determineren", aldus Versteeg.

Aan het huis heeft men een lichtere struktuur gevonden, bestaande uit een halve cirkel van minder diep gefundeerde palen zonder zware dakkonstruktie. Het betreft hier hoogstwaarschijnlijk een ruimte voor speciale aktiviteiten, zoals bijvoorbeeld voedsel- bereiding. Dit "bijgebouw" grenst precies aan de rand van de afvalhoop. Uit verschillende opgraafputten die juist in dit gebied vorig jaar gemaakt werden, kan misschien meer zekerheid verkregen worden over die speciale aktiviteiten. Versteeg: "Hiermee lijken we een bijzondere eenheid van het dorp te pakken te hebben: huis - afvalhoop - begraving".



Het skelet dat op de typisch indiaanse wijze van bijzetting aangetroffen werd.

"Door een kort onderzoek dat we juist in de eindfase nog konden uitvoeren is gebleken dat de belangrijkste indiaanse nederzetting op St. Eustatius op hun terrein te Godet ligt. Hier is namelijk ook een dorp van de eerste groep indianen op St. Eustatius geweest uit dezelfde periode als de nederzetting te Golden Rock, maar daarnaast bevindt zich te Godet nog een jongere indiaanse fase.

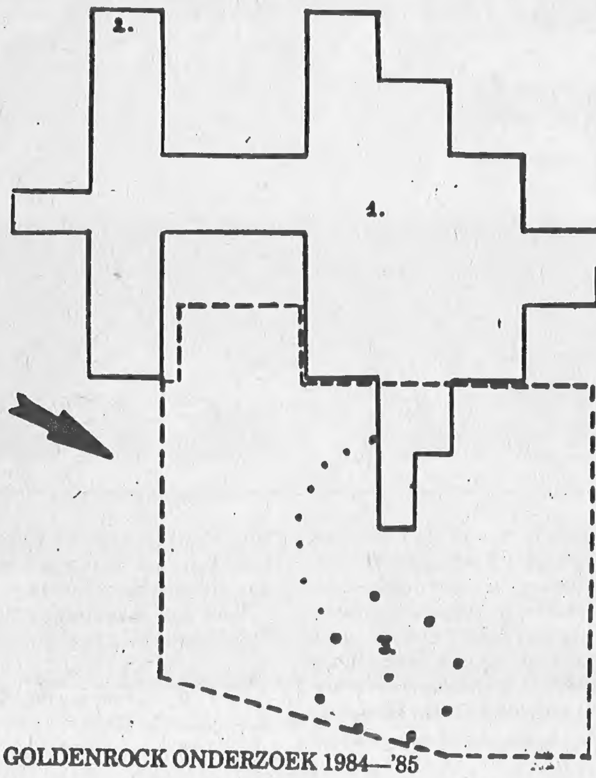
Voor een kompleet begrip van de totale indiaanse bewoning van St. Eustatius van dit deel van het Caribisch gebied in het algemeen zal volgend jaar vooral de datering en betekenis van deze jongere indiaanse fase onderzocht worden. Daarnaast is het buitengewoon belangrijk de relatie tussen de twee grote dorpen in de vroege tijd op St. Eustatius vast te stellen. Godet opent alle perspektieven daartoe.

Volgens de heer Versteeg hebben de resultaten van de tweede veldkampagne alle verwachtingen overtroffen en kan nu daadwerkelijk een begin gemaakt worden met een nieuwe, gedetailleerde beschrijving van de bewoners- geschiedenis van St. Eustatius vóór Columbus. De geheimen die te Golden Rock en Godet vijftienhonderd jaar in de bodem schuil gingen, worden stukje bij beetje ontsluiert tot een samenhangend en boeiend geheel waarvan de resultaten op korte termijn te zien zullen zijn in het nieuwe schitterend gerestaureerde museum "Het gouverneur de Graaff huis" van de Historical Foundation.

Situatie- schets van de opgraafplaats te Golden Rock.

1. Opgegraven areaal afvalhoop
2. Skelet
3. Huisstructuur

Pyl: overheersende windrichting



AMIGOE
MAANDAG 6 MEI 1985

Bon Bini-festival in Fort Zoutman

ORANJESTAD — In het Fort Zoutman wordt dinsdagavond half zeven het «Bon Bini Festival» geopend. Op dit eerste festival wordt opgetreden door Trio Los Arubeños, Grupo Tipico Crioyo en de dansgroep Flor di Palisia. Er zijn voor dit festival, dat niet alleen voor de toeristen, maar ook voor de lokale bevolking is bestemd, kaarten in verkoop tot morgenmiddag vier uur bij het Instituto di Cultura en het Toeristenbureau. Er zullen ook stands zijn met lokale handenarbeid- producten en Arubaans eten, terwijl de hotels de stands met dranken zullen bezetten.

DANSEND DOOR DE GESCHIEDENIS VAN CURAÇAO



Stiekem achter de schermen kijken mag eigenlijk niet. Daarop heb ik deze keer maar een uitzondering gemaakt. In de dansschool Les Sylphides wist ik dat twee dansers aan het werk waren van de Professional Classical Ballet Company vanuit Gothenburg in Zweden. Vanuit het spie- raampje heb ik Eva Hegnell en Jark Benschop gadegeslagen, terwijl ze op hun manier bezig waren te dansen op Bachs Air. Het voordeel van 'spieken' op deze manier is erg instructief: je ziet mensen bezig in hun werk, terwijl ze dat zelf niet in de gaten hebben. Als toeschouwer merk je dan erg goed de overgave en de intensiteit waarmee gewerkt wordt. Zelfs zie je dat hun klassiek dansen heel duidelijk gecombineerd wil zijn met het weergeven van een dramatisch gebeuren, van een handeling waarvan het verhaal na te vertellen valt. Niet jij als toeschouwer staat op dat moment centraal, maar in dit geval de beide dansers die uitstralen dat ze plezier beleven in /aan hun beroep.

Jark Benschop is Antilliaan. Hij kreeg — toen hij wist dat hij balletdanser wilde worden — na verloop van tijd een beurs van Sticusa en hij studeerde drie jaar in Rotterdam, waar hij zijn theoretische en praktische vorming verkreeg. Daarna werkte hij — tien jaar lang inmiddels — achtereenvolgens in Duitsland, Israel, Amerika, Finland en Zweden.

Zijn danspartner Eva Hegnell, jonger dan hij, studeerde ballet in Zweden en Engeland, en beiden dansen zij nu bij de al genoemde Classical Ballet Company van Gothenburg, onder leiding van dansmeester Ulf Gadd, die veelal de choregrafie verzorgt van het drama- ballet dat door deze dansgroep gepresenteerd wordt.

. Het gesprek dat ik met beide dansers had, gaat natuurlijk over ballet en dan met name over het drama- ballet waarin zij geschoold zijn. Beiden hebben een opleiding klassiek ballet gevolgd, maar van de groep waarin ze nu werken vinden ze zo bijzonder dat daarin alle mogelijke soorten mensen dansen. Wie ooit het moskouse Berjoska- ballet gezien heeft, weet tot welke perfectie een dans kan leiden als alle dansers en danseressen gelijk zijn, precies even groot, dezelfde kleur haar, eenzelfde bouw. Het is dan of de beweging onwerkelijk wordt, want ondanks de verplaatsing van personen, die je ziet gebeuren, blijft de opstelling van de groep gelijk. Bij de Classical Ballet Company is het juist de diversiteit van mensen die de voorstelling boeiend maakt; de perfectie wordt daar op een geheel andere wijze gerealiseerd. Het gaat er bij drama- ballet om liefde, haat, verwarring, of welk gevoel dan ook, te dansen. Expressiviteit van het gehéle lichaam, maar vooral van het gezicht is belangrijk, en juist op deze twee aspecten worden de dansers — naast hun normale danscapaciteiten — geselecteerd.

Beide dansers, Jark Benschop en Eva Hegnell, zijn hier als gastdansers voor de balletvoorstelling van de dansschool Les Sylphides, die op 18 en 19 mei en op 24, 25 en 26 mei in Centro Pro Arte gegeven wordt. Mevrouw Ans Breusers, de directrice van deze dansschool, is dan 10 jaar in deze functie werkzaam en dit jubileum is de aanleiding geweest om deze voorstellingen voor te bereiden. Voor Jark Benschop is het een prachtige gelegenheid om iets van zijn bekwaamheid zichtbaar te maken voor zijn landgenoten. Hij had al eerder te kennen gegeven dat hij graag zijn danskunst wilde laten zien, maar er was daarvoor geen geld. Nu is hij (en z'n danspartner) hier, zonder subsidie, althans tot nog toe. "En eigenlijk", zo wil Benschop wel even kwijt, "is het vreemd, dat je wel een beurs krijgt, maar zo weinig de mogelijkheid om je verworven bekwaamheid zichtbaar en dienstbaar te maken aan de eigen gemeenschap".

Aan de voorstellingen in Centro Pro Arte doen vierhonderd dansers mee. Bij het horen van dat aantal duizelde het mij even voor ogen. Vierhonderd dansers!!! Op hetzelfde moment dacht ik aan alle costuums, aan de grime, aan de decors, het oefenen met de belichting, en — last but not least — aan de bijna astronomische voorbereidingstijd. Om zo veel mensen 'in de pas' te laten lopen! Het is een schier onmogelijke opgave. Het uitzoeken van de muziek, het samenstellen van de choreografie, en dan daarnaast het oefenen met mensen die — ook al probeert men trouw op de repetities te komen — toch allemaal steeds weer hun eigen kleine belangetjes hebben, variërend van 'nee, m'n dochtertje kan niet komen vandaag, ze is verkouden' tot verzoeken om vrijkaartjes, nu de voorstellingen dichterbij komen. ■



ACHTER DE SCHERMEN.....

Achter- de- schermen- kijken is soms wel heel instructief: Drie docenten die zorgen voor het uitkiezen van de muziek, voor het bedenken van de choreografie en voor het inoefenen van de juiste passen, terwijl straks als de uitvoering plaatsvindt, zij niet of nauwelijks zichtbaar zijn. Toch zijn deze dansinstructeur en -instructrices degenen die erop aan gesproken worden als niet iedere danser op z'n plaats staat, als niet iedere beweging perfect is, als men niet tevreden is over de muziek. Misschien dat het kijken naar een voorstelling wat intensiever wordt, als men zich realiseert welk werk er dan allemaal al verzet is.

Voor deze voorstelling van Les Sylphides is men in september vo-

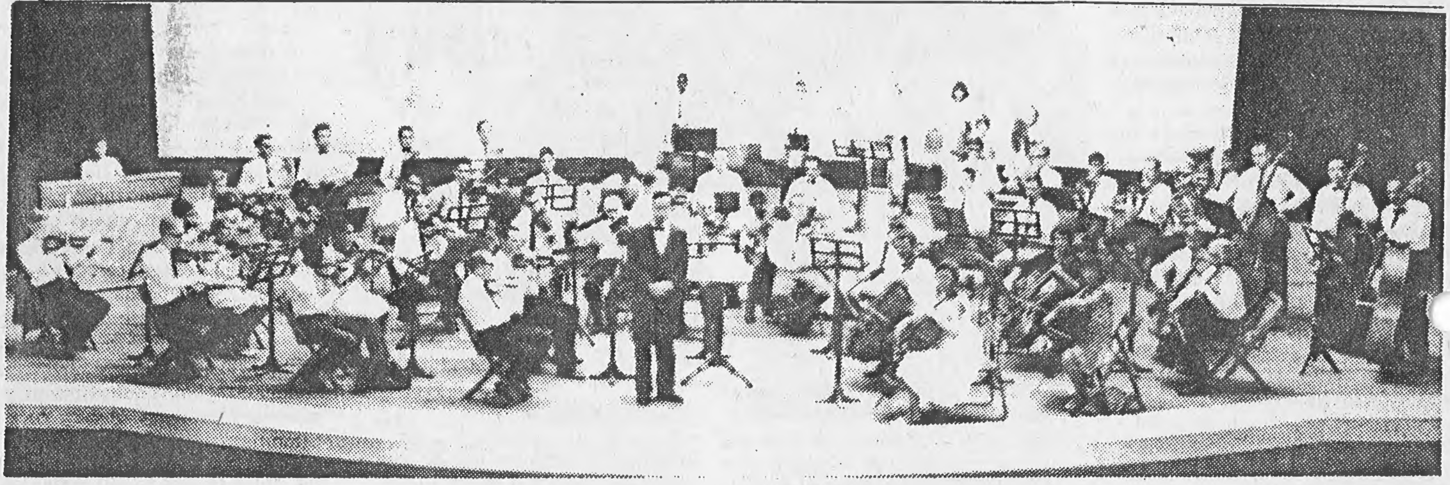
vervolg z.o.z

vervolg Dansend door de geschiedenis

rig jaar begonnen. Het ging in eerste instantie natuurlijk om een bindend idee. De besprekingen daarover leidden uiteindelijk tot het uitbeelden van de geschiedenis van Curaçao. Dat klinkt eenvoudig, maar dan begint het eraan werken. In welke periodes moet er ingedeeld worden; welke groepen kunnen als dansgroep optreden; welke gebeurtenissen zijn 'dansbaar'. Deze keer is gekozen voor een ruimere uitwerking dan alleen in de dans. Ook het gesproken woord, een verbindende tekst of illustratieve poëzie, hebben hun functie in deze voorstelling.

Bij de uitvoering behandelt het gedeelte voor de pauze de geschiedenis tot 1969. Na de pauze is er dan eerst een solo- gedeelte. Dat vond ik een enorme vondst, want vanaf '69 gaat het in deze voorstelling over de opbouw; iedereen heeft daarin als individu zijn bijdrage te leveren. Omdat het hier om een kunstzinnige vertoning gaat, krijgt de artist als individu even de aandacht: de dichter via de persoon van Pierre Lauffer van wie een vers gezegd wordt; de schilder die via Ocalia in beeld gebracht wordt; de musicus die via Etsel Provence de aandacht krijgt; de danser tenslotte die via een solo- dans van Tjark Benschop gestalte krijgt.

Les Sylphides danst, vierhonderd personen sterk! Voorlopig is het nog even wachten wat er precies komen gaat. Hoe zal het worden? De dansers en danseressen zelf zijn allang blij dat ze kunnen dansen. Want dansen..., ja, wat is dansen voor deze mensen eigenlijk. Tjark Benschop geeft voor zichzelf een antwoord: "Dansen? Dansen is voor mij als het drinken van water..." ■



... Symphonie Concert met 52 man in theater Roxy, oktober 1967 ...

TWINTIG JAAR CURACAOSCH JEUGDORKEST

Het Curaçaos Jeugdorkest bestaat dit jaar 20 jaar. Dat is voldoende aanleiding om even daarbij stil te staan. Twintig jaar is niks, en alleen al als men denkt aan het feit dat het hier gaat om een jeugdorkest, dan weet men met welke problemen dirigent Eric Gorsira in de loop der jaren te kampen heeft (gehad). Jongeren worden ouder en veelal zetten zij hun studie voort in het buitenland. Dat betekent dan wel een constante vernieuwing van het orkest, maar dat betekent evenzeer: telkens opnieuw beginnen. Men zou daar wel eens een beetje wanhopig van kunnen worden, maar nu dit jeugdorkest 20 jaar bestaat weet men tevens dat die mogelijke wanhoop geen kans gekregen heeft. Integendeel, het 20-jarig bestaan wordt gevierd met een Festival Symphonie Orkest met maar liefst 80 medewerkers! Dat zijn in de eerste plaats de leden van dit moment van het orkest; daarnaast zijn er een aantal oud-leden die inmiddels in het buitenland hun muzikale studie hebben voltooid en die maar al te graag gehoor gaven aan het verzoek om dit jubileum mee te vieren; en tenslotte zijn het een aantal gastspelers uit het buitenland. Kortom, met een keur van nationale en internationale musici wordt luister bijgezet aan dit jubileum.

Het Jubileum Festival van dit orkest wordt op zaterdag 15 juni geopend. Het Curaçaosch Jeugdkwartet zal dan het strijkkwartet KV 156 van Mozart uitvoeren en de Festival Celli maken dan van de gelegenheid gebruik om de Hymnus voor 12 celli van Klengel ten gehore te brengen. Op maandag 17 juni volgt dan het eigenlijke jubileum- concert om half negen 's avonds in Centro pro Arte. Met name hiervoor zijn oudleden / leerlingen van het orkest vanuit het buitenland overgekomen, waardoor het Festival Symphonie Orkest kon uitgroeien tot 80 man. Het Jubileum- programma opent met de Prelude tot de Derde Acte uit de Opera Lohengrin van Wagner; dan volgt het Cello concert van Dvorák (soliste: Luise Gorsira), waarna er pauze is. Na de pauze volgt er dan een concert van Mozart, Sinfonia Concertante voor viool (soliste: Marin Mars) en altviool (solist: Pedro Libert, en besloten wordt met de Roemeense Rhapsodie no 1 van Georges Enesco.

Op 19 juni is er een herhaling van dit programma geplanned in het Cas di Cultura op Aruba. Daar worden — evenals op Curaçao — in de morgenuren uitvoeringen voor de schooljeugd gegeven. Op maandag 24 juni reist men naar Bonaire met het Festival Strijkorkest, bestaande uit 20 medewerkers onder wie ook weer vele oudleden vertegenwoordigd zullen zijn. Het populaire programma —

FESTIVAL SYMPHONIE ORKEST

met twee werken ter gelegenheid van het Bach Jaar van Johann Sebastiaan zelve — vermeldt: het Allegro voor vier strijkkwartetten van Johannes van Bree; het Concertino voor klarinet van Guiseppe Tartini; de Suite no 2 voor fluit van Bach; het Adagio voor strijkers van Samuel Barber; het Concert voor drie violen van Bach, en tenslotte, het Divertimento KV 136 van Mozart. Soliste in Tartini's Concertino is de bekende Amerikaanse klarinettiste Lorraine Haddad, die ondermeer vo-

vervolg p. 9



... het eerste optreden van het Curaçaosch jeugdorkest in Welgelegen in 1965 ..

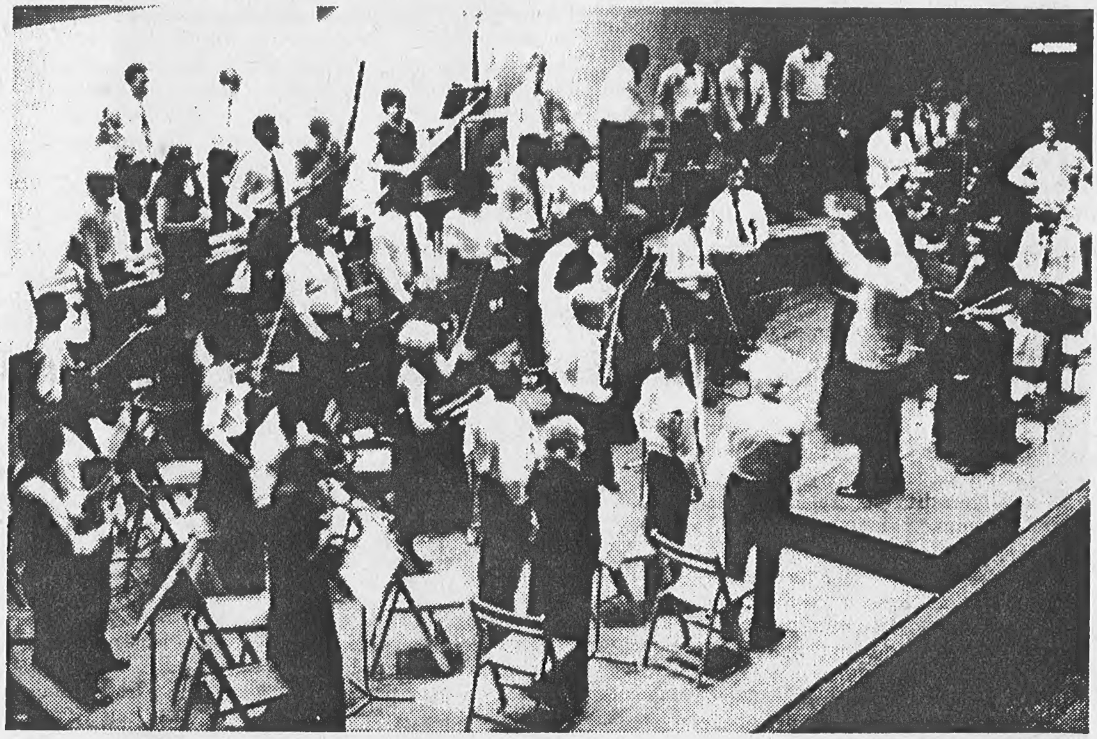
Vervolg 20 jr. Cur. jeugdorkest

rig jaar nog op de Antillen optrad in het klarinetconcert van Mozart. De Suite van Bach zal worden vertolkt door de Nederlandse fluitist Piet van der Heijden, die zijn opleiding genoot aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam. Twee oud- leerlingen van Eric Gorsira, te weten Ronald Kiel uit de U.S.A. en Laura Hakkaart uit Nederland, soleren samen met hem in het concert voor drie violen van Bach. Op Bonaire is er ook een speciale uitvoering in de ochtenduren voor de schooljeugd; op Curaçao wordt van dit programma een herhaling gegeven in Centro pro Arte op woensdag 26 juni aanstaande.

Zoals men ziet is het alles bij elkaar een omvangrijk programma. In die samenhang is het aardig even de aandacht te vestigen op het groepje van 9 personen dat in Welgelegen in 1965 het eerste optreden van het Jeugdorkest verzorgde (zie foto). In 1967 was het orkest inmiddels flink gegroeid; 52 mensen namen deel aan het zondagochtend-concert in oktober van dat jaar (zie foto). Op de grote foto ziet men het Jeugdorkest dat inmiddel is uitgegroeid tot het Curaçaosch Symphonie Orkest; we schrijven dan 1983.

Op dinsdag 2 juli treedt de Festival Camerata met 12 medewerkers op in een uitgelezen programma van kamer- muziekwerken: het Klarinet- quintet van Weber, Fluitkwintet van Boccherini. Twee stukken voor strijkoctet van Shostakovich en het Octet voor strijkers van Mendelssohn. Aangezien Centro pro Arte dan gesloten is, vindt dit concert plaats in theater De Tempel. Van 3-5 juli zal men dit programma herhalen op de Bovenwinden.

... Het Jeugdorkest uitgebreid tot Curaçaosch Symphonie Orkest, juni 1983 in Centro Pro Arte ...



Toch gaat het allemaal niet even gemakkelijk. In feite zijn er bijvoorbeeld op dit moment te weinig leden. Het lijkt alsof het klimaat op dit moment niet goed is voor het orkest. Ook het doorzettings- vermogen dat nodig is om van een willekeurig 'muziek- instrument' echt een viool, een cello of een bas te maken, maakt dat vele jonge mensen — helaas — te vlug afhaken. En eigenlijk is dat vreemd, gezien de redelijke getalen- teerdheid in musicis van de Antilliaan. Misschien moet muziek meer geïncorporeerd worden in het lesprogramma van de lagere school, zodat het jonge, aankomende violistje toch al enige muzikale vorming heeft genoten, al was het maar gewoon "zingen". Misschien ook moet meer doordringen, hoe wezenlijk het hier gaat om het voortzetten en uitdragen van een stuk eigenheid, waarmee men tot ver over de eigen grenzen heen de naam van de Antillen kan laten horen.

Het zijn zorgen voor de dirigent, die met de enerverende concerten in het vooruitzicht, natuurlijk weleens wakker schrikt, met de gedachte: zal er straks misschien iemand plotseling ziek worden en wat moet ik dan? Zenuwen zijn dat, natuurlijk. Maar niet alleen dat; het gaat er ook om dat deze muziek waaraan hij zijn hart heeft verpand dóór blijft klinken; natuurlijk, er kan altijd nog wel een verandering komen — zo zegt hij — maar tegelijk: er is geen terug meer mogelijk.

Het valt te hopen voor de dirigent, voor het orkest, maar ook voor de gehele Antillen, dat de komende concerten een groot succes worden. ■

ALPHONS GRAAFSMA

AMIGOE ZATERDAG 11 MEI 1985

Over het koraalrif

Fatum brengt derde natuurposter uit

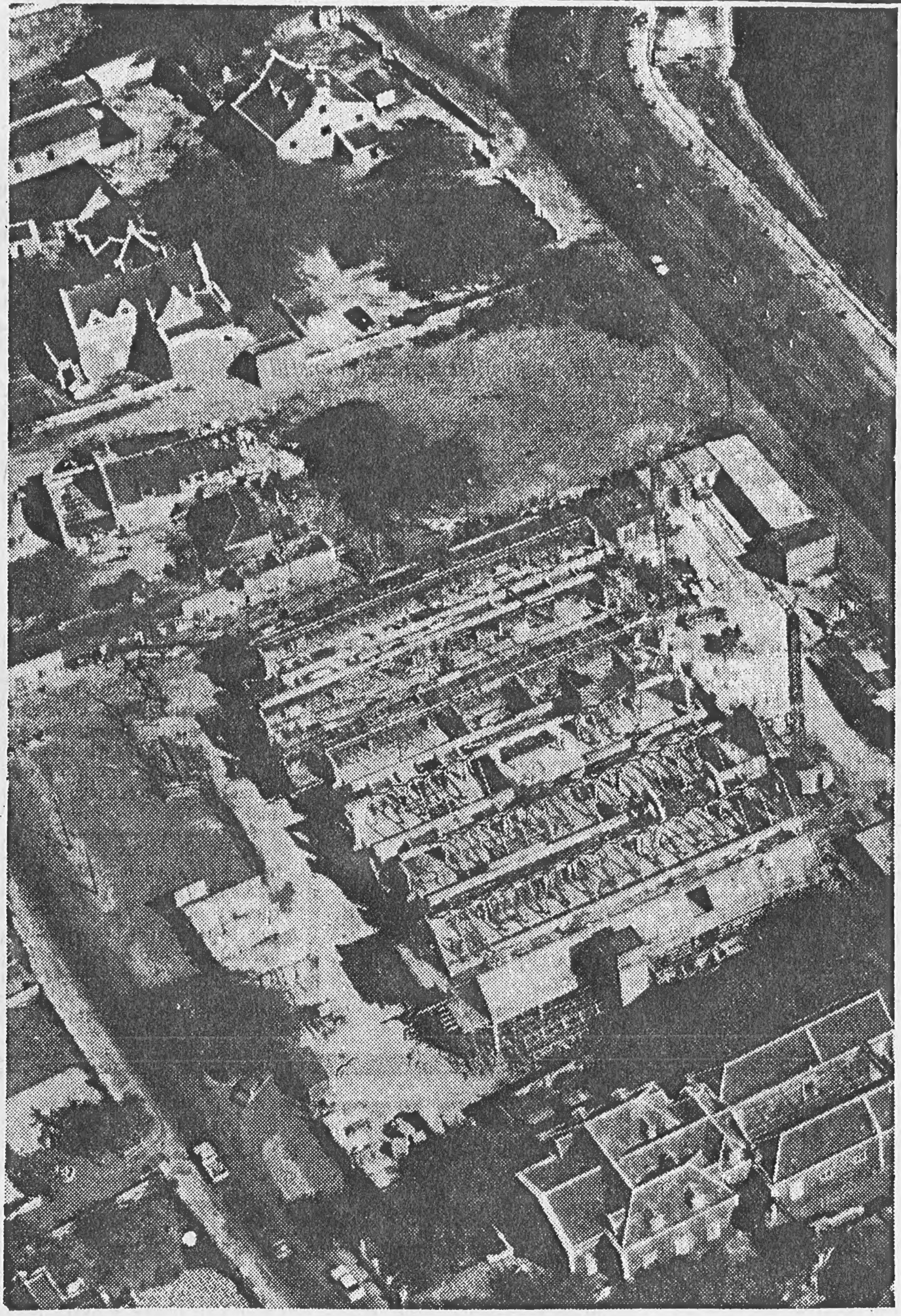
WILLEMSTAD — "Het behoud en stimuleren van een verdere waardering voor ons patrimonio nacional is misschien niet spectaculair maar wel erg belangrijk", stelde directeur Huender van de Fatum tijdens de officiele onthulling van een poster over het koraalrif gistermiddag. Dit is de derde poster in een serie over de natuur die door de Fatum vervaardigd wordt en gratis beschikbaar wordt gesteld aan het onderwijs.

De poster werd gisterochtend al overhandigd aan de Gouverneur, de minister en de gedeputeerde van Onderwijs. Zoals bekend heeft de Fatum al twee eerdere posters uitgebracht: de eerste over de vogels van de Nederlandse Antillen en de tweede over de cactussen. Dit is, zoals directeur Huender gistermiddag naar voren bracht, tot nu toe een groot succes gebleken.

Huender ging in zijn speech in op het belang van de bescherming van de natuur. Een misschien niet zo spectaculair onderwerp, zo stelde hij, maar daarom niet minder belangrijk. "De platen dienen bij te dragen aan een grotere kennis, waardering en respect voor alles wat leeft en groeit op onze eilanden en dat met name bij onze jeugd", aldus Huender.

De poster die gistermiddag onthuld werd, handelt over het koraalrif. De tekening, van de hand van Heleen Cornet, werd al eerder opgenomen in de gids over het Onderwater Park van Curaçao. Het geeft een geschilderd overzicht van het koraalrif met 46 verschillende koralen, sponzen en andere rifbewoners. De poster kwam tot stand door samenwerking tussen het Curaçaose Onderwater Park van de Stinapa (Stichting Nationale Parken) en de Fatum.

Vice- voorzitter Horsford van Stinapa voerde gistermiddag ook het woord. Hij stelde dat de doelstelling van de organisatie niet alleen het conserveren en in stand houden van de natuur is, maar dat hierbij ook het naar voren brengen van die natuur van groot belang is. Door middel van onder andere dergelijke posters die in het onderwijs gebruikt worden, leert de jeugd dan steeds meer de natuur waarderen en in stand houden.



WILLEMSTAD - Tijdens een geanimeerde samenkomst werd gistermiddag het spantenbier geschonken in de in aanbouw zijnde Openbare Bibliotheek. Ter gelegenheid daarvan hield Gedeputeerde Mevr. R. Reuyl-Raven een toespraak waarin zij er op wees, dat deze bibliotheek --een ontwerp van het architecten-bureau Tom Janga-- niet bedoeld is voor slechts enkele jaren, maar ontworpen is om gedurende heel lange tijd', dienst te doen. Iedereen die de oude bibliotheek aan het Johan van Walbeeckplein wel eens bezoekt weet, dat de ruimte daar volkomen ontoereikend is en dat vervanging van dit gebouw daarom een noodzaak is. Na een teleurstellende aanvang worden de bouwwerkzaamheden nu uitgevoerd door Petromar N.V., die met het schenken van dit spantenbier niet alleen een goede indruk gaf over de voortgang der werkzaamheden, maar tevens hoop op het binnenkort in gebruik kunnen nemen van een nieuw bibliotheekgebouw. Deze recente luchtfoto geeft een beeld van de nieuwe Openbare Leeszaal aan het Waaigat. (Foto Joh. W. Stegeman - PHOTAIR).

SPANTENBIER OPENBARE BIBLIOTHEEK

WILLEMSTAD — Het spantenbier vloeide gistermiddag bij de in aanbouw zijnde, Openbare Bibliotheek. Hiermee werd een mijlpaal bereikt in de constructie van dit, voor het culturele leven op Curacao zo belangrijke gebouw.

Ter gelegenheid van het feit, dat bij de aanleg het hoogste punt was bereikt, hield gedeputeerde mevrouw Reuyl - Raven een toespraak. Gezien de belangrijke informatie, die zij hierbij verschafte, drukken wij deze rede hieronder in zijn geheel af.

Vandaag zijn wij bij elkaar gekomen voor het heuglijk feit om "spanten bier" te vieren van onze nieuwe gebouw van de Openbare Bibliotheek.

Op 21 oktober 1981 heeft de openbare aanbesteding plaats gevonden en in januari 1902 werd gunning verleend voor de bouw. Maar door vele minder aangename omstandigheden is er grote stagnatie ontstaan in de bouw.

Velen vragen zich af. Waarom zo'n groot gebouw? Dit gebouw is bedoeld voor tientallen jaren en er is rekening gehouden met de ontwikkelingen op allerlei gebied. Er zijn mensen die zich misschien afvragen of deze nieuwbouw wel nodig is of zelfs verantwoord is?

De openbare bibliotheek van Curaçao zal op 22 juli a.s. 60 jaar bestaan. De bibliotheek heeft echter in deze 60 jaren nooit over een adekwate huisvesting beschikt. Men heeft altijd onder de meest moeilijke omstandigheden moeten werken.

Jarenlang heeft men getracht verbetering te brengen in de zeer slechte huisvesting, doch altijd zonder enig resultaat.

'Veel materiaal van de bibliotheek is door de slechte huisvesting in de loop des jaren verloren gegaan; boeken, tijdschriften en kranten werden door gebrekkige herberging door termieten aangevreten, door lekkages van daken is materiaal vernield en door een niet adekwate inrichting is goed toezicht op het materiaal onmogelijk zodat kans op diefstal groot is.

De openbare bibliotheek van Curacao is in de laatste 15 jaren sterk gegroeid, de diensten voor service verlening aan het publiek werden flink uitgebreid maar de huisvesting bleef praktisch hetzelfde. Is deze nieuwbouw toch wel nodig?

Het is niet alleen de slechte staat van het gebouw en de geringe ruimte, maar ook de noodzaak om een openbare bibliotheek goed te laten functioneren die nieuwbouw noodzakelijk maakt. In een democratisch staatsbestel is de vrijheid van meninguiting zeer essentieel.

Het beschikbaar zijn van informatie is hiervoor noodzakelijk. Boeken periodieken en audiovisuele middelen zijn onmisbaar voor de mens omdat het voor een groot gedeelte via deze media is dat hij informatie ontvangt en zich verder kan vormen, ontwikkelen, zijn maatschappe-

vervolg

Vervolg Spantenbier Openb. Bibl.

lijke weerbaarheid kan vergroten en zijn participatie in de maatschappij kan versterken.

De openbare bibliotheek wil het vrije verkeer van informatie bevorderen.

De openbare bibliotheek bemiddelt, distribueert, ordent en maakt informatie toegankelijk waarbij niet alleen rekening gehouden dient te worden met de behoefte van de individuele gebruiker of een bepaalde groep gebruikers maar ook met de sociaal culturele situatie in het werkgebied.

De openbare bibliotheek is opengesteld voor iedereen, ongeacht geloof of ideologie. Zij heeft een algemeen karakter. De Curacaose openbare bibliotheek een instelling vóór en van de gemeenschap. Zij wil bijdragen aan het onafhankelijker, zelfstandiger maken van mensen. Zij zal niet alleen de beschikbare informatie aan de gebruiker moeten leveren, doch tezelfdertijd moet zij het vermogen van de gebruiker moeten vergroten om informatie te vinden, te selecteren, en te gebruiken. De politiek van Curacao is sterk gericht op de ontwikkeling van het volk.

Men moet ervan uitgaan dat de intellectuele ontwikkeling van een volk de economische groei van het land zal bevorderen, aldus gedeputeerde mevr. Reuyl-Raven gistermiddag.

AMIGOE ZATERDAG 11 MEI 1985

Ter stimulering van het recreatief lezen

Inner Wheel organiseert boekenactie voor scholen

WILLEMSTAD — In verband met een door de serviceclub Inner Wheel Curaçao georganiseerde boekenactie ten behoeve van scholen op Curaçao, zullen in de week van 13 tot en met 17 mei diverse scholen een collectie kinderboeken ontvangen.

Het gaat hierbij om leerboeken, maar ook om leesboeken voor het recreatief lezen. De Inner Wheel Curaçao heeft sinds haar oprichting in 1970 een "scholenproject" waarvan deze boekenactie een belangrijk onderdeel is.

Naar aanleiding van een lezing over het scholenproject, gehouden door Inner Wheelster Mevrouw Riet van der Brug in Voorschoten, Nederland in 1983, werd de Heer B.L. Berwers van de Rotary Club Voorschoten/Leidschendam de grote promotor van deze boekenactie voor Curaçao. De Heer Berwers en de genoemde club werden het centrale punt voor de boekenlevering vorig jaar. Boekenschenkingen werden gedaan door diverse Rotarians persoonlijk, enkele bedrijven van Rotarians, het Nederlands Bibliotheek en Lektuurcentrum en de firma Metra in Nieuwegein in opdracht van Aldi Press. Verder werd ook een gift van 5000 Nederlandse guldens ontvangen van de Reek Versteegh Stichting door bemiddeling van Rotary Club's Gravenhage.

In totaal werden er ongeveer 15.000 kinderboeken naar Curaçao verscheept. Inner Wheel Curaçao heeft al in een vroeg staduim advies gevraagd van de Openbare Bibliotheek op Curaçao omtrent schenkingen aan scholen en stelde zelf enkele basisscholen voor die naar haar mening in aanmerking kwamen voor een boekenschenking. De schoolmediatheekdienst van de Openbare Bibliotheek was het eens met het voorstel maar adviseerde daarnaast ook om alle kleuterscholen van een kleine collectie prentenboeken te voorzien. Boeken werden afgeleverd bij de Openbare Bibliotheek, waar het personeel van de schoolmediatheekdienst de samenstelling van de collekties verzorgde. Behalve de kleuterscholen, die een aantal boeken zullen ontvangen, komen de navolgende basisscholen in aanmerking:

de Giovannischool te Fuik,
de Sint Petrusschool te Westpunt,
de Sint Martinuscollege aan het Brionplein,
de Don Sartoschool te Santa Martha,
de Adventschool te Buena Vista en
de Sint Luciaschool te Bonam.

De laatste twee scholen zullen een extra pakket boeken ontvangen als aanzet tot een schoolbibliotheek.

De openbare Bibliotheek kreeg ook een collectie uit de zending aangeboden ter verdeling over de afdelingen Schoolmediatheekdienst, bibliobus en de Jeugdafdeling. Tevens zal er een collectie worden geschonken van de Openbare Bibliotheek Bonaire, die de boeken hard nodig heeft in verband met de opzet van een klein filiaal in Rincón.

Amigoe
VRIJDAG 10 MEI 1985

Voetbal en postzegels

ORANJESTAD — "Hopelijk is de kwaliteit van het voetbal op de Nederlandse Antillen aanmerkelijk beter dan die van de tekeningen van tien spelers die ontwerper Edwin Ayubi uit Willemstad (Curaçao) voor de serie postzegels 1985 maakte", zo schrijft het Vrije Volk in een commentaar op deze voetbal serie. Enkele spel- fragmenten zijn werkelijk onvoorstelbaar, terwijl de houding van sommige voetballers het ergste voor allerlei lichaamsdelen doet vrezen. Een verre van fraaie emissie dus, die men onder het motto "het doel heiligt de middelen" — de toeslagen van deze zegels komen aan de sport ten goede — maar met de mantel der liefde moet bedekken.



Frank Davelaar als Professor Barbaro

Televisie-productie voor de jeugd

Asina tábata 3

Gistermiddag vond de voorvertoning plaats van Asina Tabata 3, e tempu hulandesnan. Het is het derde programma- voor kinderen, dat momenteel op de Antillen tot stand gekomen is.

Eerder al werden vervaardigd een programma dat de prehistorie en de tijd van de Arowakken en de Cariben behandelt, en een programma over de komst van de Spanjaarden. Er staan nog twee programma's op stapel die respectievelijk zullen gaan over de plantage- cultuur en de slaventijd, en over het assimilatie- proces van de vele culturen die op de Antillen samenkomen. Na de grote vakantie zullen de uitzendingen van de diverse programma's plaatsvinden, en de verwachtingen — na deze voorvertoning — zijn hoog gespannen.

Deze programma's zijn bestemd voor kinderen en behandelen de geschiedenis van Curaçao. De grote man achter de schermen is Ing. Angel Salsbach die men min of meer kan beschouwen als de geestelijke vader van deze produkties. Voor dit programma, Asina Tabata 3, had hij de medewerking van Diana Lebacs, die het verhaal geschreven heeft, en van Corry van Heyningen die voor de produktie en de regie heeft zorggedragen. De muziek bij deze aflevering alsmede de geluidseffecten waren in handen van Erwin Prudencia.

Geschiedenis wil zeggen: teruggaan. Zeker als het om een produktie voor kinderen gaat is het belangrijk dat zij zien wàt er gebeurd is, wie daarbij een rol speelden, en hóe toen alles anders was. In dat opzicht is deze t.v.- produktie alleszins geslaagd. Het was aan de ene kant een plezier om ernaar te kijken; aan de andere kant werd er zó informatie verstrekt dat — ik kan me dat tenminste voorstellen — jongeren méér willen weten. Ik geloof ook dat ik met name dat laatste erg belangrijk vond: de uitdaging aan de (jonge) kijker om zelf meer te weten te komen over zijn oorsprong.

De vraag van 'hoe zat het nou precies?' wordt des te klemmender, als men weet dat alles op locatie verfilmd is. Maar wáár is die locatie! Velen zullen zich met verbazing afvragen waar ze de betreffende plekjes kunnen vinden (het zijn er 17, waar gefilmd is). Daarnaast komt dan de andere kant van de vraag: wie waren dat nou, die Hollanders, die Spanjaarden, die mensen van vroeger. En aan die uitdaging aan de kinderen zal dan verder gestalte gegeven moeten worden in de geschiedenis- les, hetgeen zeer wel mogelijk zal zijn. De uitzending vindt namelijk niet alleen via televisie plaats; banden zullen t.z.t. beschikbaar zijn om ook 'in de eigen tijd' kennis te nemen van het verleden. Het heeft er alle schijn van dat er goede lessen gegeven kunnen gaan worden.

Wil men naar zo'n les geboeid kijken, dan moet er natuurlijk een goed verhaal achter zitten, en ook moet er goed gespeeld worden. Het verhaal is onderhoudend: een of andere professor zoekt materialen waarmee hij het VERLEDEN naar het NU kan transporteren. Een van zijn ontdekkingen bewerkt dat een drietal mensen in het heden het verleden ervaart. Op die manier kan men dus het verleden zien, en tegelijkertijd het heden erbij betrekken. Dat vond ik erg goed gevonden. Ook over de spelers ben ik — voor zo ver ik dat kan beoordelen — enthousiast. De ouderen onder hen zijn bekende namen: Frank Davelaar, Victor Petrona, Kees Vos, Jelle Bangma, Jan Vermeulen, Eddy Waas, Miles Pinedo, Marjorie Petrona, Chris van Grol en Hubert Bomba. De jongeren, te weten Gwendomar Roosje en Sederick Short laten duidelijk merken dat toneelspelen hun in het bloed zit. Kort en goed, het is een t.v.- produktie die vertoond mág en kàn worden.

Soms zitten er momenten in waarbij even de aandacht verslapt, maar men vergete dan niet dat de hele produktie die vertoond werd een uur tijd vraagt; dat kan dus even goed aan de kijker als aan de productie liggen. Ook zijn er momenten in de uitzending, waarbij je denkt, dat het niet helemaal klopt (bijv. Frank Davelaar zet een papegaai in zijn huis; dat gaat in zo'n tempo dat het duidelijk is dat daar iets fout gaat, maar een kniesoor die erop let). Zulke produkties die in samenwerking tot stand komen, zouden niet alleen hier, maar ook in Nederland moeten worden uitgezonden. Het schijnt echter dat daar de normen 'anders' liggen. Ik hoorde dat van de Heer Salsbach; het bezwaar (de andere norm) is dan dat de apparatuur die hier gebruikt wordt, niet professioneel (lees 'duur') genoeg is. Jammer, jammer, want zulk soort uitzendingen zouden veel goed kunnen doen.

A. GRAAFSMA